

สอน
ข้าพระองค์
Teach Us
to Pray *อธิษฐาน*

สอนข้าพระองค์ อธิษฐาน

โดย

จันทร์รา กลานด์

บทนำ

สอนข้าพระองค์ อธิษฐาน

เมื่อลูกสาวของฉันยังเป็นเด็กเล็กๆ รัฐของเรา
เกิดความแห้งแล้งถึงสองครั้ง เราแบ่งน้ำกันใช้
เราอธิษฐานเพื่อชาวนาที่กำลังจะล้มละลาย และ
สังเกตได้ว่าน้ำประปาที่ดื่มมีรสชาติของโลหะปนอยู่

ในช่วงที่สองของความแห้งแล้ง ซึ่งกินเวลานานกว่าหกสิบวันและไม่มีน้ำแม้แต่หยดเดียวตกลงจากฟ้า ช่วงบ่ายวันหนึ่ง ขณะที่ฉันขับรถไปกับลูกสาว เราขำเลียงเห็นไฟไหม้หญ้าข้างถนน ฉันจึงรีบโทรหา 911

หลังจากวันนั้น เมื่อเราผ่านบริเวณที่ถูกไฟไหม้ ลูกสาวของฉันถามทุกอย่างที่ต้องการจะรู้เกี่ยวกับเรื่องไฟไหม้ เช่น เราควรจะกลัวไหม? เป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือเปล่าที่จะโทรเรียก 911? อะไรทำให้เกิดไฟไหม้? มันจะเกิดขึ้นอีกไหม? ทำไมหญ้าถึงไหม้? ทำไม? ทำไม? ทำไม?

ฉันอธิบายไปว่าหญ้าต้องการน้ำ นั่นคือสิ่งที่หญ้าในรัฐของเราต้องการ พืชพันธุ์ต้องการน้ำและต้นไม้ก็ต้องการฝน

“เราจะทำอะไรได้บ้างคะ?” เธอถาม

“ทั้งหมดที่เราทำได้คืออธิษฐานค่ะ”

“ตอนนี้เลยเหรอคะ?”

“แม่คิดว่าอย่างนั้นนะ” ฉันพูด “ตอนนี้ในช่วงเวลาที่ดีเหมือนทุกๆ ช่วงนั้นแหละ”

เธอขอให้ฉันอธิษฐานเพื่อเรื่องโน้น เรื่องนี้ เรื่องนั้น

“โอเค” ฉันบอก ดังนั้น ฉันจึงมองไปที่ถนนและพูดกับพระบิดาในสวรรค์ของเรา ฉันบอกพระองค์ถึงความต้องการของหญ้าที่ต้องการน้ำ รวมถึงทูลพระองค์ว่าต้นไม้ก็ต้องการมันเช่นกัน และบอกพระองค์ด้วยว่าพวกเรากลัวแค่ไหนที่ไม่มีน้ำ “ได้โปรดพระเจ้า” ฉันอ้อนวอน “พวกเราต้องการฝน”

เมื่อฉันอธิษฐานจบ เธอก็ได้อธิษฐานด้วยเช่นกัน และคำพูดของเธอได้ย้ำฉันถึงการที่พระเยซูเตือนผู้ที่ติดตามพระองค์ให้มีความเชื่อและความถ่อมใจเหมือนเด็กเล็กๆ (มัทธิว 18:2-5)

ประมาณยี่สิบวินาทีหลังจากที่พวกเราพูด “อาเมน” เม็ดฝนเล็กๆ เริ่มสาดเข้าสู่กระจกหน้ารถ

ฉันเหลือบตามองตุรกระวะที่วิ่งอยู่เลนข้างๆ ว่า มีน้ำกระเซ็นออกมาจากรถเขาหรือเปล่า แล้วอีก หยตหนึ่งก็ตกลงมา และก็อีกหยตหนึ่ง สิ่งนี้ได้เกิด ขึ้นกับฉัน ฉันไม่อยากจะเชื่อเลย!

“พระองค์ทรงตอบ ‘ตกลง’!”

แน่นอนว่าน้ำที่ตกลงมานั้นมาจากท้องฟ้า ฉัน ขยี้ตาเบาๆ และขับรถต่อไป เราขับรถผ่านหลายคน ที่หยุดรถ ยืนที่ไหล่ทางและยกมือของพวกเขาขึ้น ท้องฟ้า

“พระเจ้าทรงตอบ ‘ตกลง’!” ลูกสาวของฉัน ตะโกน

“ใช่แล้ว พระองค์ทรงตอบตกลง” ฉันกระซิบ ได้แต่สละบัดหัวไปมาและอัศจรรย์ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น

อัครทูตยากอบเขียนถึงผู้อ่านของเขาว่าพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของคนทั่วไป แม้คำอธิษฐาน

ของคนที่ย่อมนแรง ท่านเขียนว่า “เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์เหมือนกับเรา เขาได้อิสรฐานด้วยใจแน่วแน่ที่ฝนจะไม่ตก และฝนก็ไม่ตกถึงพื้นเลยถึงสามปีครึ่ง” (ยากอบ 5:17)

บางครั้งเราเข้าใจว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของคนที่มีจิตวิญญูณเข้มแข็งเท่านั้น ขณะที่พระองค์จะทรงฟังคำอธิษฐานของพวกเรา ซึ่งเป็นคนธรรมดาอย่างผ่านไป ถ้าเป็นเช่นนั้น เหตุใดพระเจ้าจึงทรงฟังคำอธิษฐานของแม่ที่เป็นคนธรรมดาและของลูกสาวเธอขณะที่ขับรถผ่านทุ่งหญ้าที่ถูกไฟไหม้? ยากอบได้ตอบคำถามนี้อย่างชัดเจนด้วยตัวอย่างของเอลียาห์ซึ่งเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนเรา และได้เห็นว่าคำอธิษฐานของเขาได้รับคำตอบอย่างไร?

จันทร์รา กลานต์

สารบัญ

หนึ่ง

11 เป้าหมายในการอธิษฐาน

สอง

25 สิ่งที่ไม่ควรทำเมื่ออธิษฐาน

สาม

33 ควรอธิษฐานอย่างไร

หนึ่ง

เป้าหมายในการอธิษฐาน

หนึ่งในการที่จะรู้ว่าเราควรอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างไร คือการที่เรารู้จักพระลักษณะของพระองค์ ในหนังสือวิวรณ์ อัครทูตยอห์นได้บันทึกถึงนิมิตที่ท่านเห็นเมื่อใกล้สิ้นยุคว่า “แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุเสียงฝูงชนเป็นอันมากดุเสียงน้ำมากหลาย และดุเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า ‘อาเลลูยา เพราะว่าพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธิ์อันสูงสุดทรงครอบครองอยู่’” (วิวรณ์ 19:6) พระนามของพระเจ้าที่ท่านเอ่ยคือ “พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อันสูงสุด” หมายถึงอำนาจที่ไร้ขีดจำกัดของพระองค์ และเพราะว่าพระองค์ทรงฤทธิ์อันสูงสุด เราสามารถขอทุกสิ่งและรู้ว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจและสามารถประทานสิ่งที่เราทูลขอ ให้เราพิจารณาฤทธิ์อำนาจของพระองค์เกี่ยวกับดวงดาวเป็นตัวอย่าง...

หลายศตวรรษก่อนที่พระเยซูจะบังเกิด หนึ่งใน

ผู้เผยพระวจนะที่ทำนายถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ได้พูดถึงพระเจ้าเช่นนี้ว่า “จงแหงนหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้ พระองค์ผู้ทรงนำบิรารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมด โดยอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็ง จึงไม่ขาดไปสักดวงเดียว” (อิสยาห์ 40:26) นักวิทยาศาสตร์ประมาณการว่าจักรวาลของเรามีดวงดาวประมาณ 100 ล้านดวง และมีประมาณ 10 ล้านล้านกาแล็กซี รวมตัวเลขทั้งหมดแล้วจะได้เท่ากับ 1,000,000,000,000,000,000,000,000 นั่นคือ “1” ตามด้วยเลขศูนย์อีกยี่สิบสี่ตัว: และพระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งหมดนี้ ตั้งชื่อให้มัน และจำมันได้ทุกดวง

เมื่อมองท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวที่นับไม่ถ้วน เราอาจรู้สึกตัวเองช่างเล็กน้อยเหลือเกิน นั่นคือสิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนพระคัมภีร์รู้สึกเมื่อแหงนหน้าขึ้นมอง ท่านถามพระเจ้าว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขาและบุตรของมนุษย์เป็นใครเล่าซึ่งพระองค์ทรงเยียมเขา” (สดุดี 8:3-4) เราไม่

เป็นเหมือนมดที่อยู่บนจุดสีฟ้าเล็กๆ หรือหรือ?

พระเยซูตรัสแก่ผู้ที่ติดตามพระองค์ว่า “จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้สำสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกไว้ ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวายอาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้ที่ทุ่งนาว่า มันงอกงามเจริญขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้าย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่ากษัตริย์ซาโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้นี้ดอกหนึ่ง” (มัทธิว 6:26-29) พระเจ้าผู้มิอำนาจเหนือจักรวาลทั้งหมดทรงใส่ใจเรามากกว่านกที่พระองค์ทรงสร้าง ซึ่งมีจำนวนถึง 200-400 ล้านตัว และการแสดงออกที่ดีที่สุดแห่งการใส่ใจของพระองค์ที่มีต่อเราคือ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจใน

พระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16)

แม้พระเจ้ายังคงปรารถนาให้เราตระหนักถึงความเล็กน้อยของเรา แต่สิ่งนี้ไม่ใช่เพื่อให้เราสรุปว่าตัวเราไม่สำคัญ ในทางตรงกันข้าม การตระหนักนี้เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของผู้สร้างจักรวาลแล้ว ไม่ควรทำให้เราคิดว่า “ฉันเป็นคนเล็กน้อยเกินไปที่จะรบกวนพระเจ้า” แต่ขอให้เราคิดว่า “พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และใหญ่ยิ่ง พระองค์ทรงสามารถกระทำได้ทุกสิ่ง” เมื่อนางมารีย์รู้ว่าเธอจะตั้งครรภ์โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอได้กล่าวถึงพระเจ้าว่า “เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้” (ลูกา 1:37)

เพราะว่าผู้ที่เราเข้าไปหาด้วยการอธิษฐานนั้นยิ่งใหญ่ เป็นสิ่งสมเหตุสมผลที่เราซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างจะเข้าไปหาพระองค์ด้วยความถ่อมใจหลายสิบปีหลังจากที่พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย อัครสาวกเปโตรได้เขียนจดหมายหนุนใจคริสเตียน

ที่กำลังทนทุกข์อยู่ขณะนั้น^๓ และท่านบอกให้พวกเขาถ่อมตัวลง “ภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า...จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 5:6-7) และอัครสาวกเปาโลได้กล่าวถึงการอธิษฐานว่าเป็นการรักษาความวิตกกังวล (ฟิลิปปี 4:6) ดังนั้นเราจึงสามารถเรียกหาพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และทูลพระองค์เกี่ยวกับปัญหาของเราที่ทำให้เกิด “ความกระวนกระวาย” ได้ เพราะพระองค์ทรงห่วงใยเรา ไม่ว่าจะเป็นการรักษาโรคมะเร็ง เครื่องสำอางที่ชำรุด รถที่ใช้การไม่ได้ กุญแจที่หายไป และแม้กระทั่งเรื่องพันผูกของเด็กๆ

๓ **ผู้เชื่อ** เปโตรเขียนถึงผู้เชื่อที่กำลังเผชิญการข่มเหงจากกษัตริย์เนโร ผู้ใส่ร้ายคริสเตียนว่าเป็นผู้เผากรุงโรมในคริสต์ศักราชที่ 64 ซึ่งการเผาครั้งนี้สร้างความเสียหายแก่กรุงโรมอย่างรุนแรง

ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมต้น ฉันคิดว่าการที่พระเจ้าช่วยเหลือฉัน ทำให้พระองค์ไม่ได้ทำสิ่งที่สำคัญของพระองค์ เ็นวันหนึ่ง ฉันเป็นตะคริวที่ท้องและเจ็บปวดมาก ฉันจึงร้องเรียกพระองค์ว่า “ลูกรู้ว่าพระองค์ทรงกำลังยุ่งมากในการช่วยเหลือคนยากจน แต่ขอพระองค์ได้โปรดหยุดช่วยพวกเขาสักนาทีหนึ่งเพื่อมาช่วยลูกได้ไหม?” แล้วฉันก็รู้สึกผิด ฉันเป็นใครกันที่จะตั้งพระเจ้าจากการทำงานที่สำคัญ? ฉันจำเป็นต้องมีมุมมองเกี่ยวกับพระองค์ที่ใหญ่ขึ้น! สำหรับพระเจ้าเป็นการง่ายที่พระองค์จะช่วยเหลือคนยากจน รักษาเยียววายรุ่นทำให้โลกยังคงหมุนต่อไป และดูแลดวงดาวนับพันล้านดวงไปพร้อมๆ กัน

เราจึงอธิษฐานเพราะว่าพระเจ้าทรงห่วงใยเรา และพระองค์ทรงยิ่งใหญ่พอที่จะรับมือกับสิ่งทั้งหมดนี้ หนึ่งในผู้เขียนพระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า “พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง” (สดุดี 145:18) ดังนั้นพระองค์จึงทรงเชื่อเชิญให้เราเข้ามา และพระองค์

สัญญาว่าเมื่อเราทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงเสด็จ
เข้ามาใกล้เรา (ยากอบ 4:8)

ถ้าเราเข้าใจความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นทั้งผู้
ที่เข้าถึงได้และทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้คนคงต้องใช้กำลัง
มางัดเราขึ้นจากการคุกเข่าอธิษฐาน ในหนังสือ
สอนก้อนหินให้พูด (*Teaching a Stone to Talk*)
แอนนี่ ดิลลาต นักเขียนเจ้าของรางวัลพูลิตเซอร์
ได้กล่าวว่า “โดยรวมแล้ว ฉันไม่พบว่าคริสเตียนมี
ความเข้าใจเพียงพอว่าการอธิษฐานนั้นสำคัญเพียง
ใด มีใครทราบหรือไม่ว่าคำวิงวอนที่เรากล่าวออกไป
ด้วยความเคยชินนั้นมีพลังเพียงใด หรือเป็นตาม
ที่ฉันสงสัยว่า ไม่มีใครเชื่อในถ้อยคำที่เราอธิษฐาน
ใช่ไหม? คริสตจักรก็เป็นเหมือนเด็กๆ ที่กำลังเล่น
กับชุดทดลองสารเคมีอยู่บนพื้น กำลังผสมสารเคมี
ประกอบระเบิดเพื่อจะทำลายการนมัสการในเช้า
วันอาทิตย์ เป็นเรื่องเสียสติมากที่เราจะสวมหมวก
सानหรือหมวกกำมะหยี่สวยๆ มาคริสตจักร แทนที่
จะสวมหมวกนิรภัยมา ผู้ต้อนรับก็ควรแจกชุด
ป้องกันและพลส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือและ

“

มีใครทราบหรือไม่
ว่าคำวิงวอนที่เรากล่าวออกไป
ด้วยความเคยชินนั้น
มีพลังเพียงใด

”

ควรจะผูกเราไว้กับม้านั่งของเรา”

ดิลลาดพูดถูก เราประเมินพลังแห่งการอธิษฐานต่ำเกินไป ถ้าพระเจ้าที่เราอธิษฐานมีพลังมากมายเช่นนี้ การอธิษฐานก็ควรเหมือนการจุดดินระเบิด ลองจินตนาการ! เราได้รับการเชิญอันทรงเกียรติให้สนทนากับพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงฤทธานุภาพ นั่นคือการอธิษฐาน คือการได้พูดคุยกับผู้ที่ไม่ปรากฏแก่ตา ผู้ตรัสและโลกก็เกิดขึ้น ผู้ทรงรู้จักดาวทุกดวง พระเจ้าผู้ส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อเรา

ใช่แล้ว เพราะว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราเป็นผู้ที่ไม่ปรากฏแก่ตา และไม่ใช้คลื่นเสียงในการสื่อสาร ดังนั้น บ่อยครั้งที่ประสบการณ์ที่เรามีในพระองค์มักห่างไกลจากสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกได้ว่าเป็นพระองค์จริงๆ และถึงแม้ว่าพระองค์จะมีฤทธิ์อำนาจเต็มขนาด แต่เราก็อาจรู้สึกไม่มีแรงแม้แต่จะหยิบไม้ขีดไฟมาจุดระเบิดนั้น เราอธิษฐานขอฝนแต่ฝนก็ไม่ตก เราขอการรักษาจากพระเจ้าและพระองค์

เลือกที่จะไม่ทำ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นราวกับว่าเราขอ แต่พระองค์กลับไม่ทำอะไร นี่คือเหตุผลที่พระเยซูสอนให้มนุษย์ “อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและไม่อ่อนระอาใจ” (ลูกา 18:1) หลายสิบปีหลังจากพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ อัครทูตเปาโลเตือนให้ผู้อ่าน “อธิษฐานอยู่เสมอ” (1 เธสะโลนิกา 5:17) เราถูกล่อลวงให้ยอมแพ้ หยุด เลิกรา เพราะว่าอาจรู้สึกว่าการอธิษฐานของเราหยุดอยู่ที่เพดานแทนที่จะเป็นเหมือนพายุที่แรงจนไปถึงสวรรค์

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ว่า “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน” (มัทธิว 7:7) หลังจากนั้นพระองค์ทรงบอกกับพวกเขาอีกว่า “ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทดลอง” (มัทธิว 26:41; มาระโก 14:38; ลูกา 22:40,46) อัครทูตเปาโลยังได้เขียนถึงทิโมธีบุตรบุญธรรมของท่านว่า “เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอร้องท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง” (1 ทิโมธี 2:1)

ประสบการณ์ที่ทำให้เราคิดว่าพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐานของเราเป็นหนึ่งในเหตุผลที่พระคัมภีร์กล่าวถึงหลายครั้งเกี่ยวกับความเชื่อ แม้เราทราบว่าบางสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริง แต่จากประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้รู้สึกว่สิ่งที่เราเชื่ออาจไกลจากความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นจริง แต่ผู้เขียนหนังสือฮีบรูได้เขียนไว้ว่า “ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกร่มใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11:1) ดังนั้น เมื่ออธิษฐาน เรากำลังมีปฏิสัมพันธ์กับพระบิดาผู้ “ไม่ปรากฏแก่ตา” ด้วยเหตุนี้บ่อยครั้งเราจึงไม่สามารถเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ที่กำลังกระทำการอยู่ในชีวิตเรา

แต่เรายังคงอธิษฐานต่อไปแม้ว่าความพยายามของเราจะดูเหมือนไม่เห็นผล เพราะเชื่อว่าพระเจ้าผู้ทรงตั้งชื่อให้กับดวงดาวทั้งหลายได้ทรงนับผมของเราไว้แล้วทุกเส้น (มัทธิว 10:30) และพระองค์ได้เชิญให้เราขอ หา และเคาะ (มัทธิว 7:7-8) โดยพื้นฐานแล้ว เราอธิษฐานเพราะเรามีสัมพันธภาพกับพระองค์ เช่นเดียวกับพ่อแม่ที่ต้องการให้ลูกๆ

พูดคุยสื่อสารกับพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าปรารภนา
ให้เราพูดคุยกับพระองค์ ในเวลาเดียวกัน เด็กๆ มี
ความต้องการสื่อสารกับพ่อแม่ที่ดีเช่นกัน เราต้อง
การจะรู้จักและเป็นที่รู้จักเพื่อเราจะสามารถเปิดเผย
ตัวตนที่แท้จริงหรือความรู้สึกส่วนลึกที่สุดของเรา
ออกมา (หรือถ้าหากเราไม่ต้องการ อย่างน้อยขอ
ให้เราปรารภนาที่จะต้องการสิ่งนี้)

เราอาจสงสัยว่า ทำไมพระเจ้าผู้ทรงทราบทุก
สิ่งยังต้องการให้เราอธิษฐานต่อพระองค์ พระคัมภีร์
ไม่ได้บอกเราหรือว่าพระองค์ทรงรู้ถึงความจำเป็น
ของเราก่อนที่จะขอ? (มัทธิว 6:8) แน่นอนว่า
การอธิษฐานเป็นประโยชน์กับเรา โดยช่วยให้เราได้
หยุดและคิดใคร่ครวญว่าอะไรสำคัญผ่านมุมมอง
ของพระเจ้า แต่ท้ายสุดแล้วคำตอบส่วนใหญ่ของ
คำถามที่ว่า “ทำไมถึงอธิษฐาน?” ยังเป็นเรื่องลึกลับ
ที่ซ่อนอยู่ในพระเจ้า ผู้ซึ่งความคิดของพระองค์อยู่
เหนือความคิดความเข้าใจของเรา (อิสยาห์ 55:9)

เมื่อฉันพาแมวของฉันไปพบสัตวแพทย์ มัน

เกลียดการที่ต้องอยู่บนรถ และแสดงออกถึงความรู้สึกนี้ด้วยการร้องฟู ชูคกรงเล็บและร้องเหมียว และเพราะว่าฉันมีสติปัญญามากกว่าเจ้าแมวมาก (หวังว่า) ฉันไม่สามารถอธิบายให้มันเข้าใจว่า ฉันรักมัน และมีแผนที่จะเป็นประโยชน์กับมัน ในลักษณะเดียวกันแผนการของพระเจ้านั้นดีกว่าแผนของเราที่วางไว้ เป็นแผนการที่เปี่ยมไปด้วยรักของพระองค์ ซึ่งเกินความสามารถของเราที่จะเข้าใจ ความรักของพระองค์สามารถถูกซ่อนอยู่ในสิ่งที่ดูเหมือนจะโหดร้ายสำหรับเรา

เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา และทางของพระองค์สูงกว่าทางของเรามาก เราจึงต้องการความช่วยเหลือ ดังนั้นเราจึงเริ่มด้วยการขอสิ่งเดียวกับที่สาวกขอพระเยซูคือ “โปรดสอนข้าพระองค์ทั้งหลายให้อธิษฐาน” (ลูกา 11:1) แล้วเราจะได้พบข้อควรปฏิบัติและข้อควรหลีกเลี่ยงเมื่อเราอธิษฐานตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงตอบทุกคำอธิษฐาน
ของคนธรรมดา

www.oddb.org | www.thaioddb.org

QB455